

РЕШЕНИЕ

№ 5269

гр. София, 10.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 16.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Тодорова, като разгледа дело номер **11446** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, във връзка с чл. 129, ал.7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на У. К. Б. О., ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. С. Б., чрез Адвокатско дружество „М. и съдружници“, с адрес: [населено място], район О., [улица], ет.1, П. Бизнес Център, чрез адвокат Ц. Г. Т., срещу Акт за прихващане или възстановяване (А.) № П-22222521114238-004-001/21.07.2021 г., издаден от Е. Е. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) - С., потвърден с Решение № 1547/05.10.2021 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) - С..

Жалбоподателят оспорва акта за прихващане или възстановяване (А.), в частта, в която е извършено прихващане на задължение за лихви в размер на 32 143.34 лв. от надвнесена сума за корпоративен данък в размер на 34 653,46 лв. като незаконосъобразен. Твърди, че липсва правно основание за извършеното прихващане, защото прихващането е способ на изпълнение, а изпълнението може да бъде насочено само спрямо изискуеми публични вземания. Излага довод, че в резултат на неправилно прилагане на поредността на погасяване при плащане на задължения към НАП са формирани, според НАП, изискуеми публични вземания, с които да се извърши прихващане на надвнесен данък. Посочва, че от предоставени справки по години за периодите от 01.01.2016 г. до 30.06.2021 г. и платежни документи е видно,

че дружеството добросъвестно и в срок е извършвало плащане на данъчните си задължения. По повод на формирани, според НАП, изискуеми публични вземания, от дружеството е представена информация под формата на искане по чл. 129 ДОПК и писмени обяснения с вх. №25553-03-515/01.07.2021 г. Целта на подаденото искане е била да бъде инициирана процедура на последващо обвързване на данъчните задължения по поредност, в резултат на което би трябвало да отпадне задължението, определено като публично по ИД №211022056/2021 г., както и правното основание за прихващане с обжалвания А.. Жалбоподателят посочва, че в резултат на извършен вътрешен преглед за осъществени плащания е констатирано, че поради липса на подадени в срок декларации по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО за данък дивидент за 2015 г. - 2017 г. са отразени недължимо платени суми в размер на 156 839,76 лв. Твърди, че този факт е посочен и от органите по приходите в Протокол №11-2222521016487-073-001/13.04.2021 г. и е потвърдено, че с декларираното на 06.04.2021 г. задължение в размер на 1 584,24 лв. е обвързано плащането на задължението, отразено в данъчно-осигурителната сметка /Д./ и е формиран остатък в размер на 156 839,76 лв. Според жалбоподателя, при това контролно производство е констатирано също така, че в някои от подадените от дружеството декларации по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО не са декларирани задълженията за данък дивидент. Излага довод, че въпреки допуснатия пропуск в декларирането, от дружеството е платена сумата на дължимия данък в законовия срок, за което е представил платежни нареждания и банкови извлечения. Излага също, че от дружеството са били подадени коригиращи декларации с вх. №22255192100195816/25.03.2021 г., №22255192100195817 от 25.03.2021 г. и №2225И0152669/25.03.2021 г. и №2250022103843259/23.04.2021 г. Твърди, че независимо от подадените от дружеството декларации за данък дивидент и платените в срок задължения, в протокол №11-2222521016487-073-001/13.04.2021 г. е посочено, че са установени допълнително данъчни задължения, общо размер на 149 999,36 лв., като дружеството не е било уведомено за начина, по които са формирани тези задължения.

В жалбата се посочва, че от констатациите в обжалвания А. става ясно, че не са изследвани обстоятелствата и фактите касаещи упоменатото искане по чл. 129 от ДОПК.

В заключение изразява искане за отмяна на обжалвания А. като незаконосъобразен, както и да бъде постановено да бъдат обвързани по поредност плащанията за данъци, постъпили по данъчно-осигурителната сметка и декларираните данъчни задължения за периода 01.01.2016 г. - 30.06.2021 г. Иска се да бъдат сторнирани лихвите за забава в размер на 32 136.14 лв. за подадените на хартиен носител след законово установения срок декларации по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО с аргумента, че законовият срок за плащане на задължението е спазен.

Жалбоподателят, редовно призован за съдебното заседание се представлява от адв. Т., който поддържа доводите, изложени в жалбата, както и искането актът да бъде отменен. Претендира разноси, съгласно списък.

Ответникът - директор на дирекция ОДОП - С., чрез юрк. П., в писмено становище оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, III отделение, 16 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от

фактическа страна следното:

С Резолюция за извършване на проверка /Р./ №П-22222521114238-ОРП-001 от 28.06.2021 г., изменена с Резолюция №11-2222252111423 8-О. -002/29.06.2021 г., издадени от Й. Д. М., на длъжност началник от дел при ТД на НАП С., е възложена проверка на У. К. Б. О., относно установяване на обстоятелствата за прихващане/възстановяване на недължимо внесени суми в размер на 34 653,46 лв., във връзка с подадена ГДД по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2020 г., с деклариран надвнесен корпоративен данък.

В хода на проверката на задълженото лице по електронен път е връчено искане за представяне на документи /ИПДПОЗЛ/ №П-22222521114238-040-001/01.07.2021 г., в отговор на което са представени изисканите документи и обяснения в законоустановения срок.

След преглед на представените документи, подадената годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх.№2225И0158856/25.06.2021 г. и информационните масиви на НАП е установено следното:

У. К. Б. О. е подало в законоустановения срок ГДД по чл. 92, ал.1 от ЗКПО за 2020 г., с която са декларирани:

Общо приходи - 8 024 373,22 лв.

Общо разходи - 7 236 192,33 лв.

Счетоводен финансов резултат - счетоводна печалба - 788 180,89 лв.

Счетоводен финансов резултат за данъчно преобразуване, положителен - 788 180,89 лв.

Всичко увеличения - 112 935,97 лв.

Всичко намаления - 47 651,46 лв.

Данъчен финансов резултат след преобразуване - данъчна печалба - 853 465,40 лв.

Полагащ се корпоративен данък — 85 346,54 лв.

Направени авансови вноски за годината - 120 000.00 лв.

Н. данък - 34 653,46 лв.

Възстановяване по реда на раздел I от глава шестнадесета на ДОПК - 34 653.46 лв.

Посочено е, че съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗКПО /изм. ДВ. бр.94 от 2012 г./ месечните авансови вноски се правят от данъчно задължени лица, чиито нетни приходи от продажби за предходната година превишават 3 000 000.00 лв. Доколкото за 2019 г. са декларирани нетни приходи от продажби в размер на 8 202 266,71 лв., то през годината дружеството е следвало да прави авансови вноски по реда на чл. 84 от ЗКПО.

Лицето е декларирало и е внесло месечни авансови вноски по 10 000,00 лв. на месец или в общ размер на 120 000.00 лв. за годината по реда на чл. 86, чл. 88 и чл. 90. ал. 1 от ЗКПО за корпоративния данък през 2020 г. Посочено е, че полагащият се корпоративен данък за 2020 г. е в размер на 85 346.54 лв. Съответно е налице надвнесен данък за 2020 г. в размер на 34 653.46 лв.

Във връзка с горното е установено, че сумата в общ размер на 34 653,46 лв. е недължимо внесена и подлежи на възстановяване по реда на чл. 129 от ДОПК.

Извършена е проверка в данъчно - осигурителната сметка на задълженото лице и е установено, че същото има изискуеми публични задължения, за които е образувано изпълнително дело ИД №211022056/2021 г. Тези задължения представляват лихви за данък върху дивидентите и ликвидационни дялове на местни и чуждестранни физически лица, деклариран с подадени декларации по чл. 55, ал. 1 от Закона за данък

върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ вх. №22255192100195816/25.03.2021 №2225И0152669/25.03.2021 г. и касаят съответно тримесечните данъчни периоди от 01.01.2016 г. до 31.03.2016 г., от 01.01.2017 г. до 31.03.2017 г. и от 01.01.2018 г. до 31.03.2018 г.

При така изложените обстоятелства, органът по приходите е извършил прихващане на подлежащата на възстановяване сума в размер на 34 653,46 лв. за погасяване на задължения в размер на 32 143,34 лв., в резултат на което в т. II. от А. е посочена сума за възстановяване в размер на 2 510,12 лв.

В законоустановения срок процесният А. е обжалван пред директора на дирекция ОДОП – С., при ЦУ на НАП с жалба вх. № 2553-03-606/05.08.2021 г. на ТД на НАП – С..

Във връзка с жалбата е постановено Решение № 1547/05.10.2021 г., с което А. № П-22222521114238-004-001/21.07.2021 г., издаден от Е. Е. Т., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., е потвърден.

Решението на директора на дирекция ОДОП – С. е постановено в рамките на срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК и от компетентен орган, видно от заповед № 315/20.05.2021 г. на изпълнителния директор на НАП. Решението е връчено по електронен път на 07.10.2021 г.

Решение № 1547/05.10.2021 г. на директора на дирекция ОДОП – С. е оспорено пред Административен съд София-град, с жалба, подадена на 21.10.2021 г., чрез административния орган. Жалбата е подадена в рамките на законоустановения в разпоредбата на чл. 156, ал.1 от ДОПК срок и от надлежна страна, поради което е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспореният А. № П-22222521114238-004-001/21.07.2021 г. е издаден от компетентен орган, съгласно Резолюция за извършване на проверка №П-22222521114238-ОП-001 от 28.06.2021 г., изменена е Резолюция №11-2222252111423 8-О. -002/29.06.2021 г., издадени от Й. Д. М., на длъжност началник от дел при ТД на НАП С..

Съгласно чл. 128, ал. 1 от ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от НАП, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от НАП. Проверката по прихващане или възстановяване има за цел да определи както подлежащото на възстановяване публично вземане, установено по основание и размер, така и подлежащите на внасяне публични задължения, също установени по основание и размер, които могат и следва да бъдат прихванати с оглед разпоредбата на чл. 128 от ДОПК. Законът поставя императивното изискване публичните вземания, които се прихващат, да бъдат установени и изискуеми.

Според реда за установяване на задължения за данъчни и осигурителни плащания, регламентиран в Глава X. ДОПК, установяването по основание и размер на същите може да бъде чрез подаване на декларация - чл. 105 от ДОПК, съответно посредством акт за установяване на задължения по подадена декларация - чл. 106 от ДОПК, и чрез извършването на ревизия и издаването на ревизионен акт. Следва да се има предвид, че съгласно Конституцията на Република Б., данъците, по вид и размер се определят със закон, приет от Народното събрание, съответно регламентираният в закона ред определя възникването на задължение за плащане на конкретен данък. Следователно, с настъпването на предвидените в конкретната данъчна норма факти за нейния

адресат възниква задължението да начисли данък, в предвидения от закона размер, както и задължението да го плати в регламентирания срок. Последващите действия на установяване, чрез деклариране и/или ревизия не променят началния законово регламентиран момент на възникване на задължението, както за начисляване, така и за плащане.

В конкретния случай, от органите по приходите е извършено прихващане по реда на чл. 128. ал. 1 от ДОПК, тъй като при проверката, от една страна, е констатирано наличието на подлежащи на възстановяване недължимо внесени суми в размер на 34 653,46 лв., а от друга страна е прието, че са налице изискуеми публични вземания в размер на 32 143,34 лв.

Между страните не се спори относно съществуването на подлежащи на възстановяване суми, от държавния бюджет, към У. К. Б. О., произтичащи от надвнесен чрез авансови вноски корпоративен данък за 2020 г. Спорният въпрос е относно изискуемостта на публични вземания в размер на 32 143,34 лв. Същите представляват лихви за данък върху дивидентите и ликвидационни дялове на местни и чуждестранни физически лица за периодите от 01.01.2016 г. до 31.03.2016 г., от 01.01.2017 г. до 31.03.2017 г. и от 01.01.2018 г. до 31.03.2018 г.

Информация за вземанията се съдържа в приложена към преписката Справка за задълженията към 21.07.2021 г. /приложение 1 към А./, данните от които са пренесени в таблицата към А., в която е отразено прихващането.

Данъкът върху дивиденти и ликвидационни дялове на местни и чуждестранни физически лица е окончателен данък за доходи по смисъла на чл. 38, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДФЛ. По силата на чл. 65, ал. 2 от ЗДДФЛ данъкът се удържа и внася от предприятието-платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е взето решение за разпределение на дивидент.

В настоящото производство, към жалбата, както и към жалбата, подадена пред директора на дирекция ОДОП, във фазата на административно обжалване, са представени платежни нареждания, удостоверяващи направени плащания към ТД на НАП С. за данък върху дивидентите, изплатени на посочени в същите лица и за посочени периоди. Същевременно, между страните не се спори, че данъкът върху дивидентите и ликвидационни дялове на местни и чуждестранни физически лица за периодите от 01.01.2016 г. до 31.03.2016 г., от 01.01.2017 г. до 31.03.2017 г. и от 01.01.2018 г. до 31.03.2018 г. е деклариран по реда на чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ през 2021 г., с подадени декларации с вх. №22255192100195816/25.03.2021 г., №22255192100195817 от 25.03.2021 г., №2225140152669/25.03.2021 г. и №225002210384.3259/23.04.2021 г. Данните, съдържащи се в платежните нареждания не са бил изследвани в административното производство. Прието е, че платците на доходи от дивиденти са задължени да декларират по законовия ред и срок данъците за разпределените от тях дивиденти, като подаването на декларация по реда на чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ е начинът и редът, по който дължимият данък се обявява /декларира/ пред НАП. Липсата на подадена данъчна декларация означава, че данъкът няма да бъде отразен като задължение по данъчната осигурителна сметка на задълженото лице, освен в случай на ревизионно производство. Според изложеното от органите по приходите, до подаването на декларациите по реда на чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ, по данъчно-осигурителната сметка на задълженото лице не е имало отразено задължение за данък за доходи чл. 38. ал. 1 и ал. 2 от ЗДДФЛ. Поради това, и независимо че в срока за внасяне на данък върху доходи по чл. 38, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДФЛ, от У. К. Б. О.

са били внесени суми, съответстващи на размера на данъка, то не е имало задължение, с което да бъдат обвързани тези суми. Направен е извод, че извършените по-рано плащания към момента на постъпване на сумите не могат да бъдат отнесени към задължението по подадените по-късно декларации, а именно на 25.03.2021 г. Същевременно, доколкото с подадените на 25.03.2021 г. декларации по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ е декларирано задължение за периодите от 01.01.2016 г. до 31.03.2016 г., от 01.01.2017 г. до 31.03.2017 г. и от 01.01.2018 г. до 31.03.2018 г., което задължение се явява просрочено към датата на подаване декларациите, то за закъснението се дължи лихва.

Съдът, в настоящия състав приема, че така формулираните заключения не съответстват на законовата регламентация.

Задълженията за начисляване и плащане на данъци са законово установени. Възникват по силата на съответния данъчен закон, с настъпването на облагаемото с данък събитие и подлежат на плащане в предвидения от закона срок. В конкретния случай, задължението за заплащане на данък върху дивидентите е възникнало според условията на цитираните разпоредби на ЗДДФЛ, независимо от момента на деклариране и плащане. Декларирането и плащането са задължения на данъчно задълженото лице, които възникват в резултат на осъщественото данъчно събитие и породеното със същото данъчно задължение. Те не променят факта на съществуване на настъпилото задължение за начисляване, удържане и плащане на данък, а регламентират неговото администриране. Следователно, данъкът върху дивидентите възниква в момента на тяхното начисляване, а става изискуем в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е взето решението за разпределяне на дивидент. Независимо от декларирането на така възникналия данък, същият е станал изискуем към посочения момент в чл. 65, ал. 2 ЗДДФЛ, и е определен по основание и размер, съгласно чл. 38, ал.1 и 2 ЗДДФЛ и чл. 46, ал.3 ЗДДФЛ. Декларирането на данъка в по-късен момент може да има като последица налагане на административна санкция, но не променя момента, в който вземането е било установено и изискуемо.

Съгласно чл. 104, изр.3-то от Закон за задълженията и договорите (ЗЗД), регламентиращ института на прихващането, двете насрещни вземания се смятат за погасени до размера на по-малкото от тях от деня, в който прихващането е могло да се извърши. Съгласно чл. 169, ал.3 от ДОПК при наличие на няколко публични вземания, които длъжникът не е в състояние да погаси едновременно до започване на принудителното им събиране, той може да заяви кое от тях погасява пред съответния компетентен орган. Ако не е заявил това, те се погасяват съразмерно. Видно от представените от жалбоподателя платежни нареждания, в същите е посочено, че плащането се осъществява за погасяване на задължение за данък върху дивидентите за конкретно посочени лица и периоди.

Следователно, необходимо е да се изследва и установи първият възможен момент, към който двете насрещни вземания са били едновременно ликвидни и изискуеми и е могло да настъпи насрещното им погасяване. Необходимо е да се прецени момента на възникване на задължението за начисляване и плащане на данъка върху дивидентите и съответно да се проследят направените от У. К. Б. О. плащания, за които са представени доказателства. След извършването на тази преценка да се установи дали е налице закъснение относно заплащането на задължение за данък върху

конкретен дивидент и съответно да се определи лихва. Да се прецени също дали тази лихва не е погасена с последващи плащания от дружеството и съответно към момента на възникване на задължението за възстановяване на платените в повече авансови вноски за корпоративен данък, за които няма спор, съществували ли са непогасени задължения за лихва относно платен със закъснение данък върху дивидентите.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав намира, че оспореният А. е издаден при неизяснена фактическа обстановка, в резултат от което неправилно е приложен закона. На основание чл. 160, ал. 3 от ДОПК преписката следва да бъде върната на компетентния орган по приходите при ТД на НАП – С. за издаване акт за прихващане или възстановяване по искане за възстановяване на надвнесен корпоративен данък в размер на 34 653, 46 лв., във връзка с подадена годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2020 г., от У. К Б. О. ЕИК[ЕИК], при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

При този изход на спора и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото съдебни разноски, такива следва да се присъдят със съдебното решение. В съдебното производство жалбоподателят е направил разноски в размер на 50 лева – платена държавна такса, адвокатско възнаграждение в размер на 1920,00 лв., за плащането на което е представена фактура № [ЕГН]/21.10.2021 г. и платежно нареждане към нея от 21.10.2021 г., във връзка с договор за правна помощ № 314/18.10.2021 г, сключен между У. К Б. О. и Адвокатско дружество „М. и съдружници“.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, III отделение, 16-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за прихващане или възстановяване № П-2222521114238-004-001/21.07.2021 г., издаден от Е. Е. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., потвърден с Решение № 1547/05.10.2021 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика – С., с който е извършено прихващане на задължение за лихви в размер на 32 143.34 лв. от надвнесена сума за корпоративен данък в размер на 34 653,46 лв.

ИЗПРАЩА административната преписка на компетентния орган по приходите при ТД на НАП С. за произнасяне по искане за възстановяване на надвнесен корпоративен данък в размер на 34 653, 46 лв., във връзка с подадена годишна данъчна декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО за 2020 г., с вх. № 2225И0158856/25.06.2021 г от У. К Б. О. ЕИК 20052935, при съобразяване с указанията, дадени с настоящото решение.

ОСЪЖДА директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите да заплати на У. К Б. О., ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. С.

Б., сума в размер на 1970,00 (хиляда деветстотин и седемдесет) лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Съдия: